



SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060103

DOM
2020-06-12
Stockholm

Mål nr
P 7517-19

Sid 1 (4)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2019-07-03 i mål nr P 2154-18, se bilaga A

PARTER

Klagande

Miljö- och byggnadsnämnden i Lomma kommun

Motparter

1. S.L.

2. L-H.N.

SAKEN

Bygglov för plank på fastigheten XX i Lomma kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Miljö- och byggnadsnämnden i Lomma kommuns beslut den 24 oktober 2017, § 126, dnr MB17-536, att avslå ansökan om bygglov för plank på fastigheten XX i Lomma kommun.

Dok.Id 1573004

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Miljö- och byggnadsnämnden i Lomma kommun har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska fastställa nämndens beslut att avslå bygglov för plank utmed aktuell fastighets gräns mot Vinstorpsvägen.

S.L. och L-H.N. har motsatt sig att mark- och miljödomstolens dom ändras.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Nämnden har i allt väsentligt åberopat samma omständigheter som i mark- och miljödomstolen.

S.L. och L-H.N. har i huvudsak uppgett följande. Fastigheten omfattas av en detaljplan från 1945. När detaljplanen antogs var väg- och tågtrafiken avseende buller och mängd lägre än i dag. Ett bullerskydd är nödvändigt för att kunna använda bostadsfastigheten på ett ändamålsenligt sätt.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

För att bygglov ska ges inom ett område med detaljplan krävs bland annat att åtgärden inte strider mot detaljplanen, 9 kap. 30 § plan- och bygglagen (2010:900). För fastigheten XX gäller en avstyckningsplan från 1945. Den gäller enligt övergångsbestämmelser som detaljplan. Planens bestämmelser ska tolkas utifrån förhållandena då den beslutades.

Avstyckningsplanernas syfte var att förhindra en olämplig jordindelning som kunde motverka en framtida planläggning. Avstyckningsplanernas uppgift var att skilja mellan å ena sidan mark som avsetts för bebyggelse och å andra sidan gator och öppna platser så att vägar, vattenförsörjning och avlopp kunde anordnas för området. Förbud mot bebyggelse i strid mot planen har ansetts innebära att byggnad inte får uppföras på

mark, som i planen avsetts för väg eller allmän plats. (se B.s m.fl.
Byggnadslagstiftningen, 4:e upplagan, sid. 41 f.).

Den aktuella avstyckningsplanen innehåller inte någon bestämmelse om att området för den planerade åtgärden skulle vara avsedd för plantering. I planen har markerats områden som är avsedda för sådant ändamål, men av teckenförklaringen framgår att det inte gäller det aktuella området på XX. Med beaktande av de förhållanden som avstyckningsplaner var tänkta att reglera kan slutsatsen i vart fall inte dras att området enligt planens bestämmelser inte får bebyggas. Åtgärden att uppföra ett plank eller en mur på denna yta strider alltså inte mot planens bestämmelser.

För att bygglov ska beviljas krävs vidare att byggnadsverket utformas och placeras på den avsedda marken på ett sätt som är lämpligt bland annat med hänsyn till stadsbilden och intresset av en god helhetsverkan, 2 kap. 6 § första stycket 1 plan- och bygglagen.

Av den bullerutredning som kommunen låtit utföra i samband med framtagandet detaljplanen för det intilliggande stationsområdet framgår att riktvärden för buller kommer att överskridas utanför fasad för samtliga bostäder och för flera uteplatser utmed Vinstorpsvägen. Eftersom det kan finnas behov av bullerdämpande åtgärder för flera småhusfastigheter längs Vinstorpsvägen får det antas att den i detta mål aktuella åtgärden kan komma att få en prejudicerande verkan om den tillåts. Plankets bullerdämpande effekt med den föreslagna utformningen är heller inte närmare redovisad.

Mot bakgrund av detta är det med hänsyn till stadsbilden rimligt att nödvändiga åtgärder för bullerdämpning utmed Vinstorpsvägen kan samordnas. Mark- och miljööverdomstolen bedömer därför i detta fall att det inte är förenligt med en god helhetsverkan att uppföra ett 36,5 meter långt och 1,8 meter högt plank på den avsedda platsen. Det saknas därför förutsättningar att bevilja ansökan om bygglov. Överklagandet ska därför bifallas och nämndens beslut fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Ylva Osvald, hovrättsrådet Ulf Wickström, tekniska rådet Ewa Andrén Holst och tf. hovrättsassessorn Liisa Seim Sehr, referent.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Simon Nesterud.



VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2019-07-03
meddelad i Växjö

Mål nr P 2154-18

PARTER

Klagande

Miljö- och byggnadsnämnden i Lomma kommun

Motpart

1. S.L.

2. L-H.N.

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Skåne läns beslut 2018-04-19 i ärende nr 403-32221-17, se bilaga 1

SAKEN

Bygglov för bullerplank på fastigheten XX, Lomma kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

Miljö- och byggnadsnämnden i Lomma kommun (nämnden) beslutade den 24 oktober 2017, § 126, att avslå en ansökan om bygglov för plank på fastigheten XX.

S.L. och L-H.N., ägare till fastigheten XX, överklagade nämndens beslut till Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen). Länsstyrelsen beslutade den 19 april 2018 att upphäva det överklagade beslutet i den del det gällde uppförande av plank utmed den aktuella fastighetens gräns mot Vistorpvägen i Lomma samt visade ärendet åter till nämnden för den handläggning och prövning som krävs.

Nämnden har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Nämnden yrkar att mark- och miljödomstolen, med ändring av länsstyrelsens beslut, ska fastställa nämndens beslut i aktuell del, dvs. såvitt avser att avslå ansökan om bygglov för plank utmed fastighetens (XX) gräns mot Vinstorpsvägen. Till stöd för sin talan anför nämnden i huvudsak följande.

Nämnden vidhåller dels beslutsskälerna i det aktuella beslutet, dels vad man tidigare anfört till länsstyrelsen. Därutöver vill nämnden nu särskilt framhålla följande.

Det aktuella planket avses uppföras inom en del av fastigheten som enligt gällande detaljplan utgör punktprickad mark, dvs. mark som inte får bebyggas. Åtgärden strider således mot gällande detaljplan. Fråga är då om avvikelsen är en sådan avvikelse som enligt 9 kap. 31 b § plan- och bygglagen (2010:900[PBL]) likväl kan godtas som en liten avvikelse förenlig med planens syfte. Länsstyrelsen har enligt nämndens bestämda uppfattning på felaktiga grunder kommit till slutsatsen att så är fallet.

Länsstyrelsen grundar sitt beslut särskilt på ett avgörande från dåvarande Regeringsrätten (RÅ 2010 not. 33). I detta mål godtog Regeringsrätten att ett plank på punktprickad mark kunde godtas som en mindre (nu liten) avvikelse med hänsyn till att planket skulle utgöra ett bullerskydd, samt att det fanns andra plank inom området.

För att kunna gå in närmare på förutsättningarna i RÅ 2010 not. 33, bör relevant tidigare praxis från dåvarande Regeringsrätten avhandlas. I RÅ 1990 ref. 53 II och RÅ 1990 ref. 91 fann Regeringsrätten att om en åtgärd kan betraktas som en mindre (nu liten) avvikelse från en detaljplan, ska den bedömas inte bara utifrån absoluta mått och tal utan utifrån samtliga omständigheter i det aktuella ärendet.

Det är viktigt att notera att det faktum att Regeringsrätten ansåg att andra omständigheter än absoluta mått och tal skulle spela en roll i avvikelseprövningen, inte innebar att Regeringsrätten menade att absoluta mått och tal på något sätt skulle ges en underordnad ställning i avvikelseprövningen. När fråga gäller som i detta mål, en med absoluta mått och tal stor åtgärd, måste detta också ges en stor betydelse i avvikelseprövningen. Något annat är helt orimligt.

I detta mål är frågan om bygglov kan beviljas för ett plank som är 36,5 meter långt och 1,8 meter högt. Således ett i absoluta mått och tal stort plank. Som jämförelse kan anges att målet RÅ 2010 not. 33 avsåg ett plank som var ca 20 meter långt och 1,2 -1,6 meter högt.

Ytterligare jämförelser kan göras i två mål där bygglov nekades för plank med planstridig placering (på punktprickad och korsprickad mark). I mål P 6967-12 fann Mark- och miljööverdomstolen (MÖD) att förutsättningar för bygglov saknades för ett plank som enligt ansökan var 14,5 meter långt och 2,1- 2,4 meter högt och i mål P 4340-16 fann MÖD att förutsättningar för bygglov saknades för ett plank som var 8,1 meter långt och 2,18 -2,85 meter högt. I dessa mål saknades i och för sig bullerskyddsargumentet, men de är likväl högst relevanta som jämförelser till detta

mål åtminstone vad gäller frågan om relevansen av absoluta mått och tal i prövningen.

Förutsättningarna i RÅ 2010 not. 33 är enligt nämndens uppfattning inte jämförbara med förutsättningarna i nu föreliggande mål. Dels är planket i detta mål betydligt längre och högre än planket i RÅ 2010 not. 33, dels saknas andra sådana plank i fastighetens omgivning. Om bygglov beviljas skulle det således komma att få oönskade prejudicerade effekter.

Det ska poängteras att det påtagligt snäva omgivningsbegrepp som länsstyrelsen har tillämpat i sitt beslut aldrig kan anses korrekt. Förutsättningarna kring den aktuella fastigheten kan inte anses så pass unika att en bedömning av kraven på varsamhet och anpassning skulle kunna begränsas till platsen för fastigheten och den planskilda korsningen. Omgivningen måste naturligt ses som ett större geografiskt område, vilket nämnden också har gjort i sitt beslut.

Vad gäller plankets anpassning till omgivningen, är det vidare anmärkningsvärt att länsstyrelsen i sitt beslut varken relaterat till nämndens riktlinjer för murar och plank eller till kulturmiljöprogrammet för Lomma kommun, som båda tydligt talar emot att bygglov kan beviljas. Riktlinjerna och kulturmiljöprogrammet redovisar på ett tydligt sätt att förutsättningar för bygglov för planket saknas utifrån ett varsamhets- och anpassningsperspektiv, respektive att plank eller murar är direkt olämpliga ur kulturmiljöhänseende som avgränsning av fastigheter mot gata. Dessa dokument gäller alltså och deras status som beslutsunderlag i detta bygglovs-ärende har inte påverkats av de förändringar som skett och som kommer att ske i närområdet till följd av detaljplanen för Lomma stationsområde.

Fastighetsägarna har i yttrande till nämnden angivit att syftet med planket är att skapa bullerskydd för fastigheten. Ändå har man inte sökt bygglov för plank mot spårområdet, inte heller har man valt att överklaga nämndens beslut i den delen som avsåg nekat bygglov för plank mot Siriusgatan. Detta förefaller märkligt om syftet är att skydda fastigheten och boendemiljön i sin helhet från buller. Det har

emellertid självfallet stått sökanden fritt att själv bestämma ansökans omfattning, liksom att lika fritt att bestämma i vilka delar de vill driva bygglovsärendet vidare.

Vad gäller ett planks bullerskyddande egenskaper på platsen, saknas annan information än den som finns i underlagsutredningarna till detaljplanen för Lomma stationsområde, som även länsstyrelsen refererar till i sitt beslut. Av dessa handlingar, vilka finns tillgängliga på Lomma kommuns hemsida, framgår bl.a. att plank inom området bedöms som visuellt störande samt att bäst bullerdämpande effekt utomhus vid uteplats fås med bullerdämpande plank placerade i direkt anslutning till uteplatsen (och således inte genom bullerskydd i tomtgräns). Ett avskärmande plank vid uteplats får naturligtvis inte heller lika stor påverkan på närmiljön som ett plank av nu sökt slag och kan sannolikt uppföras utan att hindras av planbegränsningar.

Avslutningsvis kan noteras att i den situation där planhandlingarna talar om bullerplank i tomtgräns till skydd mot vägtrafikbuller, anges det att ett plank bör ha en höjd om 1,5 meter för att få avsedd effekt, dvs. ett 30 centimeter lägre plank än som omfattas av ansökan i detta mål. Plankets effekt mot buller inom fastigheten måste bedömas mot ovan ställningstaganden och fakta samt även ses i ljuset av plankets betydande omgivningspåverkan och risken för negativa prejudicerande effekter.

Sammantaget är det nämndens uppfattning att det aktuella planket strider mot för området gällande detaljplan, att det inte kan ses som en liten avvikelse, samt att åtgärden strider mot anpassnings- och varsamhetskraven i 2 kap. 6 § PBL. Då förutsättningar för bygglov saknas, föreligger skäl för mark- och miljödomstolen att, med ändring av länsstyrelsens beslut, fastställa nämndens beslut om avslag.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av det överklagade beslutet.

Frågan i målet är om det aktuella planket på grund av en förändrad bullersituation, trots plankets otvetydigt stora utbredning, är en avvikelse som är förenlig med detaljplanens syfte och om åtgärden är en liten avvikelse (1 p.) eller om åtgärden är av begränsad omfattning och nödvändig för att området ska kunna användas på ett ändamålsenligt sätt (2 p.), i överensstämmelse med 9 kap. 31 b § PBL.

Är avvikelsen förenlig med planens syfte?

Den avgörande frågan i målet är, som ovan nämnts, om avvikelsen är förenlig med planens syfte.

Vad gäller förenligheten med planens – och inte enbart enskilda planbestämmelsers – syfte, krävs ett nära samband mellan den markanvändning som planen medger och den aktuella åtgärden (se även t.ex. prop. 1989/90:37 s. 56).

Enligt den styckningsplan som vann laga kraft den 17 maj 1945 och som även gäller som detaljplan, ska planket uppföras på punktprickad mark, dvs. mark som inte får bebyggas och som i denna styckningsplan betecknats som ”område avsett att planteras”. Syftet med planen – såvitt kan utläsas – var att genomföra tomtplats-avstyckningar för enskild bebyggelse med en bostadsbyggnad per tomt.

I det här fallet avses planket att uppföras med ett s.k. NoiStop, dvs. ett system med specialutvecklad stenull för att dämpa buller där grovmaskigt metallnät fästs utanpå, och som är avsett att fungera som en ställning för klätterväxter. Planket löper längs med fastighetsgränsen i söder ca 36,5 meter och har en höjd på 1,8 meter enligt bygglovsansökan.

Då ett plank är att jämföra med ett byggnadsverk står det klart att åtgärden strider mot gällande detaljplan eftersom marken inte får bebyggas. Planens huvudsakliga syfte är dock bostadsändamål. Mot bakgrund av att klätterväxter avses att planteras

längs med planket och att marken där planket avses att placeras uttryckligen i styckningsplanen betecknats som område avsett att planteras finner mark- och miljödomstolen att planket till sin karaktär och utformning får anses vara förenlig med planens huvudsakliga syfte då det skyddar boendet från bullerstörningar.

Är åtgärden en liten avvikelse?

Åtgärdens fysiska omfattning och tidigare rättsavgöranden

I detta mål blir alltså frågan om ett plank som är 36,5 meter långt och 1,8 meter högt kan anses som en liten avvikelse.

Länsstyrelsen grundar sitt beslut på ett avgörande från dåvarande Regeringsrätten (RÅ 2010 not. 33). I detta mål godtog Regeringsrätten att ett plank på punktprickad mark kunde godtas som en mindre (nu liten) avvikelse med hänsyn till att planket skulle utgöra ett bullerskydd samt att det fanns andra plank inom området.

Domstolen kan konstatera att det i absoluta mått och tal är ett stort plank. Nämnden ifrågasätter vidare relevansen i målet RÅ 2010 not. 33, då det avgörandet avsåg ett plank som var cirka 20 meter långt och 1,2 -1,6 meter högt.

Regeringsrätten har i ett annat mål, RÅ 1995 ref. 21, bedömt att ett uppförande på punktprickad mark av ett 56 meter långt plank, som på en sträcka av 40 meter var 1,7 meter högt och i båda ändarna 0,9 meter högt, inte innebar en mindre avvikelse från detaljplanen. Detta ska dock inte tolkas som att plank kortare än 56 meter är möjliga att alltid se som en liten, eller mindre, avvikelse från planen. Istället var det även här en samlad bedömning av omständigheterna som fällde avgörandet.

Mark- och miljödomstolen finner, liksom nämnden, att trots att Regeringsrätten i målen RÅ 2010 not. 33, liksom i RÅ 1990 ref. 53 II och RÅ 1990 ref. 91, fann att om en åtgärd kunde betraktas som en mindre (nu liten) avvikelse från en detaljplan och därmed skulle bedömas inte bara utifrån absoluta mått och tal utan utifrån samtliga omständigheter i det aktuella ärendet, så innebar det inte att absoluta mått och tal skulle ges en helt underordnad ställning i avvikelseprövningen. När det trots

de absoluta talen uppstår en fråga om en liten avvikelse, är det primärt ändå inte bedömningen av måtten som faller avgörandet utan prövningen av de övriga omständigheterna i det aktuella ärendet. Dessa omständigheter består i detta mål, liksom i RÅ 2010 not. 33, av en avvägning mellan hälsofrågan buller och påverkan på den befintliga kulturmiljön, dvs. i mycket en avvägning mellan olika allmänna och enskilda intressen.

Att bulleraspekten saknas i de avgöranden från MÖD, som nämnden hänvisar till i sitt överklagande, minskar enligt domstolen deras prejudicerande verkan då frågan just gäller hur andra aspekter än den fysiska utbredningen ska påverka en samlad bedömning.

Anpassning till omgivningen

Mark- och miljödomstolen finner att den bedömning länsstyrelsen har gjort i sitt beslut får anses relevant och riktig. Förutsättningarna för den aktuella fastigheten skiljer sig genom läget invid Vinstorpsvägen påtagligt från de som gäller för övriga fastigheter i stadsdelen, längs Sirius-, Lönn-, Kastanje-, och Ene- och Poppelgatorna, vilka omfattas av samma avstyckningsplan, som gäller som detaljplan.

Domstolen finner att om man ska se omgivningen som ett större geografiskt område, bör dess lokalisering invid en så pass uppgraderad väg som Vinstorpsvägen, likväl som närheten till stationsområdet, påverka hur krav på varsamhet och anpassning ska bedömas till platsen. Vinstorpsvägen utgör inte längre en integrerad del av en skyddad villamiljö som nämndens riktlinjer och Lomma kommuns kulturmiljöprogram avser att skydda. Hänsyn måste då också tas till effekterna av att vägen är en central del av Lommas trafiksystem och den primära tillfartsvägen till centrum och hamnområdet.

Åtgärdens bullerdämpande syfte

Fastighetsägarna har i yttrande till nämnden angivit att syftet med planket är att skapa bullerskydd för fastigheten. Nämnden har utifrån sin bedömning att ett bullerskydd av fastigheten kunnat göras mer omfattande och effektivt, ifrågasatt sökandenas avsikter att verkligen uppföra det nu aktuella planket av bullerskäl.

Domstolen vill här erinra om att det i detta mål endast kan prövas vad underinstanserna har prövat. Domstolen kan således endast pröva huruvida nämnden och länsstyrelsen har gjort en riktig bedömning i sak, vad gäller den nu aktuella ansökan om bygglov, samt om bygglovsärendet handlagts på ett formellt riktigt sätt. Domstolens prövning omfattar därför inte andra lösningar än den sökta, och det ankommer inte på domstolen att föreslå förbättringar. Som också nämnden har konstaterat så står det sökandena fritt att själva bestämma ansökans omfattning, liksom att själva välja om man vill få sin sak prövad vidare.

Nämnden har gjort gällande att bäst bullerdämpande effekt utomhus vid uteplats fås med bullerdämpande plank, placerade i direkt anslutning till uteplatsen och inte i tomtgräns. Som ovan konstaterats kan inte en alternativ placering och utformning av bullerplanket prövas av domstolen i nu aktuellt mål. Domstolen har således endast att pröva bullerplankets placering och omfattning så som det följer av nu aktuell ansökan om bygglov.

Nämnden har vidare anfört att det för buller saknas annan information än den som finns i underlagsutredningarna till detaljplanen för Lomma stationsområde, som även länsstyrelsen refererar till i sitt beslut. Liksom länsstyrelsen konstaterar domstolen att de aktuella utredningarna stärker skälen till att tillåta bullerskydd på den aktuella fastigheten.

Domstolen instämmer med nämnden att plank inom området eller längs med Vinstorpsvägen kan vara visuellt störande men finner att man här måste väga det allmänna intresset av öppenhet längs med en trafikled mot de kringboendes intresse av skydd från effekterna av denna trafikled.

Med ledning av den praxis som utbildats på området finner domstolen det tveksamt att det aktuella bullerplanket med hänsyn till dess utbredning och höjd kan anses utgöra en liten avvikelse, trots att samtliga omständigheter ska vägas in på sätt som anförts ovan.

Är åtgärden av begränsad omfattning och nödvändig?

Mark- och miljödomstolen noterar att ovan nämnda rättsfall är avgjorda före den 1 januari 2015. Frågan är därför om den ändring i 9 kap. 31 § PBL som skedde efter den 1 januari 2015 genom införandet av punkten 2 är tillämplig på nu aktuellt plank.

Genom denna lagändring kan vissa planavvikelser godtas som är nödvändiga – för området i fråga – för att tillgodose behov som inte förutsågs när planen utformades. Som exempel på en sådan nödvändig åtgärd är att det måste byggas ett bullerplank på mark som enligt planen inte får bebyggas, om bullerplanket behövs för att planområdet i övrigt ska kunna bebyggas på det sätt som detaljplanen anger. Det kan även vara fråga om att vidta skydds- och säkerhetsåtgärder på ett sätt som strider mot detaljplanen. Vidare kan det vara fråga om nödvändiga ändringar till följd av myndighetskrav avseende sopsortering m.m. Endast undantagsvis bör annan markanvändning kunna godtas, t.ex. om bullerplanket i exemplet ovan behöver placeras på parkmark för att planerade bostäder ska kunna skyddas från buller från trafiken på en närliggande väg. Begränsad omfattning innebär att åtgärden inte får bli ett dominerande inslag i förhållande till de åtgärder som planen avser att möjliggöra i övrigt. Vilka åtgärder som kan tillåtas får bedömas utifrån förutsättningarna i det enskilda fallet, vad planen avser att möjliggöra, vad som redan tidigare finns på platsen och i omgivningen samt angelägenheten i de behov som förutsätter den nödvändiga åtgärden. (Se prop. 2013/14:126 s. 175 ff. och 308 f.)

I ovan nämnda bestämmelse sägs ingenting – i motsats till lydelsen i 9 kap. 31 c § 1 p. PBL – att åtgärden ska tillgodose ett angeläget gemensamt behov eller ett allmänt intresse. Det torde därför inte finnas något hinder mot att som i det här fallet

tillämpa bestämmelsen i ett enskilt fall där det p.g.a. en angränsande ny detaljplan blivit nödvändigt för ägarna till en angränsande fastighet att uppföra ett bullerplank på punktprickad mark för att ägarna ska kunna använda sin fastighet på ett ändamålsenligt sätt.

Mark- och miljödomstolen gör även den bedömningen att ett uppförande av det aktuella bullerplanket, trots dess stora utbredning, är av begränsad omfattning i förhållande till den gällande detaljplanen för fastigheten och till vad den nya angränsande detaljplanen innebär för omgivningen i övrigt.

Vid angivna förhållanden och med hänvisning till de argument som anförts ovan under *Anpassning till omgivningen och Åtgärdens bullerdämpande syfte*, är planket att anse som en sådan åtgärd av begränsad omfattning som är nödvändig för att fastigheten ska kunna användas på ett ändamålsenligt sätt och som därmed kan godtas enligt 9 kap. 31 b § 2 p. PBL.

Prejudicerande effekter

Nämnden har gjort gällande att om bygglov skulle beviljas för det aktuella planket, skulle det komma att få oönskade prejudicerande effekter, då sådana plank saknas i fastighetens omgivning.

Domstolen finner det rimligt att trafikbelastningen på Vinstorpsvägen, liksom utformningen av stationsområdet, i framtiden kan motivera uppförandet även av andra bullerskydd. Domstolen konstaterar dock att en åtgärd som har funnits vara liten eller nödvändig enligt 9 kap. 31 b § PBL, rent principiellt aldrig kan få en prejudicerande verkan då förutsättningen för bestämmelsens tillämpning måste bedömas i det enskilda fallet.

Sammanfattning

Domstolen finner, liksom länsstyrelsen, att åtgärden överensstämmer med detaljplanens syfte, däremot är det tveksamt om åtgärden kan anses som en liten avvikelse i enlighet med 9 kap. 31 b § 1 p. PBL.

Enligt domstolens mening ska uppförandet av det ansökta bullerplanket i vart fall kunna ses som en åtgärd av begränsad omfattning och som är nödvändig för att använda bostadsfastigheten på ett ändamålsenligt sätt med stöd av 9 kap. 31 b § 2 p. PBL. Domstolen finner därmed att länsstyrelsen ändå har haft fog för sitt beslut. Vid denna bedömning har domstolen särskilt haft att beakta avsikten med planket, dvs. att begränsa bullerstörningen från vägen.

Domstolen finner slutligen inte att den föreslagna byggnationen i sig skulle kunna medföra en sådan betydande olägenhet för någon i omgivningen som avses i 2 kap. 9 § PBL, att beslutet av den anledningen ska upphävas.

Vad nämnden har anfört föranleder således inte domstolen att göra en annan bedömning än den som länsstyrelsen har gjort när det gäller frågan om möjligheten att, i detta fall, bevilja bygglov för den ansökta åtgärden med stöd av 9 kap. 31 b § PBL. Domstolen finner därför inte skäl att ändra länsstyrelsens beslut. Överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 24 juli 2019.

Cecilia Giese Hagberg

Mårten Dunér

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Cecilia Giese Hagberg, ordförande, och tekniska rådet Mårten Dunér. Föredragande har varit beredningsjurist Viktor Larsson.



Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.